

Nr 67

Av herr **Svanström m. fl.**, *angående Sveriges självförsörjning med livsmedel.*

(Lika lydande med motion nr 104 i Andra kammaren)

All historisk erfarenhet visar att ett folks möjlighet till framgångsrikt försvar och dess förmåga att uthärda påfrestningar i form av bristsituationer vid avspärning av ordinarie handelsvägar och andra i samband med grannländers krigföring uppdykande svårigheter är i mycket hög grad beroende av den självförsörjningsgrad, som landet i fråga har beträffande livsmedel.

När man i dessa dagar diskuterar en minskning av självförsörjningsgraden i vårt land genom krympning av det svenska jordbruket, är detta en verklig anledning till oro ur försvarssynpunkt. Många menar att det under sådana omständigheter inte är särskilt stor mening med att över huvud taget ha något svenskt försvar. I varje fall får det anses vara av betydelse för folkets försvarsvilja, att vetskapen om en tryggad folkförsörjning finns.

Lagerhållning av vissa livsmedel kan i en del fall vara försvarlig men kan för ingen del ersätta ett levande och rikt differentierat inhemskt jordbruk med blandade stora och små brukningsenheter. I det sammanhanget förtjänar särskilt framhållas det mindre jordbrukets större tålighet och anpassningsförmåga i en krissituation, som bl. a. skulle innebära en kraftig minskning av tillgången på flytande drivmedel.

Ett riksdagsuttalande redan nu, som går ut på ett bibehållande av minst den nuvarande självförsörjningsgraden, borde tillställas i arbete varande utredningar på försvarets och jordbrukets område.

Med anledning av det sålunda anförda föreslås,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att regeringen måtte bringa till 1960 års jordbruksutrednings och till 1965 års försvarsutrednings kännedom riksdagens uppfattning, att Sveriges självförsörjningsgrad av livsmedel även i fortsättningen måste bibehållas i minst samma omfattning som nu.

Stockholm den 19 januari 1966

Ivan Svanström

Eric Carlsson

Nils-Eric Gustafsson